Hvis ikke nu hvornår så – alt hvirvler hurtigere og hurtigere – Forskere river sig i håret og politikere vil gøre Danmark til verdensmestre i klimaomstilling, ved at manipulere tallene og insistere på at den CO2 som kommer fra biobrændsel, ikke kan tælles på samme måde som kul.

Vi ved det alle sammen, vi orker ikke tænke på det, men vi er FUCKED!

Nu handler det om at omstille for at tilpasse sig hårdere forhold, ikke om at stoppe, for vi ville ikke ændre vores behagelige liv i tide og den som tjener på det ville ikke, at vi skulle ville ændre vores behagelige liv, i denne del af verdenen. Men den livsform er brolagt af materiale lånt af naturen, vores børn og børnebørn. I stedet for at

bygge op til fremtiden, så låner, udhuler og ødelægger vi deres muligheder for trivsel.

Hvis ikke nu hvornår så – for vi ved det godt. Vi gider ikke læse denne tekst, for vi ved det godt og vi magter bare ikke. Magter ikke at det er vores problem.

Men det er det

Dette er vores kamp

Der er ingen som kommer og redder vores natur, Pakistan fra oversvømmelser, Maldiverne fra at drukne, koralrevene og vores børns levevilkår - og så længe vi kan sidde i glansbilledet, så kan vi lukke af.

Men det bliver slemt

Det bliver meget værre

Al sandsynlighed siger det, planeten er syg og prognosen dårlig. Det er ikke bare et opslag på sociale medier, eller en dårlig netfliks-serie. Egentligt er det usmageligt at lave serier og some bavl om den usandsynlige sandsynlighed, det er måske usmageligt at lave dette værk…

Men det føles så vildt at den trussel for fremtidens liv er så ligegyldig for os at vi ikke ”magter” at gøre noget – folk har med rette gjort oprør for meget mindre ting end økosystem kollaps.

Måske er det fordi vi ikke forstår, eller kan tage ind hvordan sådanne kollapser kommer til at påvirke vores liv, fordi det hele tiden bliver en tal-leg. Vi må jo ikke overskride 1.5 grader. Hvorfor egentlig ikke? Det er jo besværligt at holde sig under 1.5 (og det er også for sent…) og hvad kan lille jeg gøre ved det?

Det bedste vi kan gøre for hinanden, økosystemet og fremtidens mennesker og dyr er at kæmpe sammen.

For der er en grund til at der ikke er sket særlig meget de sidste 50 år. Der er simpelthen for mange med indflydelse (magt), som ikke er interesserede i at ændre dette system, fordi det tjener dem så godt. For hvis alle var drevet af fornuft, så havde alle selvfølgelig lagt om, i stedet for at ødelægge vores eget livsgrundlag de næste århundrede frem.

Hvis ikke nu hvornår så

Dette problem er vores tids problem – magten – som fastholder fossilindustri, forbrugssamfund og mervækst båret økonomi. Det som opretholder disse strukturer, dem som fortsætter med at ødelægge vores økosystem, måske i grådighed, måske i frygt for forandring, i frygt for det ubehagelige ved at omstille, de og vi skubber en katastrofe foran sig, som bare bliver større og større.

Hvisk ikke nu hvornår så

Vi kan ikke være for bange til at handle, den potentielle katastrofe går ikke væk, det er vores nuværende system som har skabt den, derfor må vi ikke være bange for at tænke i nye systemer. Vi har lånt og lånt af fremtiden og af ressourcerne fra andre steder på kloden, andre bliver ramt først, det er også vores problem.

Hvis ikke nu hvornår så

Omlægning er aldrig nem – se luksusfælden i tv og tænk på hvor meget vi har lånt, i Danmark bruger vi over 4 gange vores budget hvert år, og der kommer ikke en gældsrådgiver og redder os, der findes ikke gældssanering for økosystemisk ødelæggelse, forurening og ressource rovdrift. Der findes kun tipping points og feedback processer som fører til endnu større kollapser – hvem vil blive boende i et hus med risiko for at dele af det kollapser, hvem vil ikke prøve at gøre noget, ikke bare vente til det ramler ned i hovedet – og hvis husejeren siger at de gør noget ved det og vi opdager, at der ikke rigtig sker andet end at der bliver fuet lidt her og der i sprækkerne – hvad gør vi så – lader som om huset ikke er ved at kollapse i hoved på os og synes det er fint at ejeren fuer endnu en sprække og maler facaden?

Hvornår siger vi stop – hvornår griber vi ind, sætter i gang, går imod – hvornår sætter vi os

imod sammen – inden kollapset?

Hvis ikke nu hvornår så

Historien har vist at vi kan ændre systemer, hvis vi er mange nok som går sammen og at den mest effektive metode er fredelig civil-ulydighed.

Hvis ikke nu hvornår så?